

Па си се повърнахъ
 Та дома отидохъ
 Тънка пушка вземахъ
 И съ нея си легнахъ.
 Нали е желъзо,
 Оно е студено.
 Ергенъ се кълнѣше:
 Проклетъ, триклетъ да е,
 Кой две моми либи,
 Две върни другарки.

Сърдито либе.

Умѣрено 256.

Сър- ди- то ли- бе, на- ду- то,
 сър- ди- то ли- бе, на- ду- то

Сърдито либе, надуто,
 Що си се, либе, надуло,
 Надуло, либе, напело?
 Че съмъ ти рекла, прорекла:
 По малко кусай коприва,
 Че си е дълга година,
 А ни е малка градина.

Залибила Ангелина.

(Пѣе се изъ пѣтя — на връщане отъ нива).

Като маршъ 257.

Ан- ге- ли- но ле, за-ли- би- ла Ан- ге- ли- на

Ангелино ле.
 Залибила Ангелина
 Димовитъ деветъ сина.
 Като ги е залибила,